

■ **Józsikám, mi azon kevesek közé tartozunk ebben a városban, akiket a komoly politikai ellentétek nem zavarnak magánemberi kapcsolataikban. Talán nem is voltak még pillanatok sem, hogy ne tudunk volna szót érteni.**

– Ez így van. Rendeztek a kapcsolataink.

■ **Te minek tulajdonítottad ezt?**

– Ez egy érdekes kérdés. Aki politikai pályát választ, háttérbe kell szorítania személyes érzelmeit, indulatait. Vanak dolgok, amelyek valóban hozzátartozhatnak a politikai habitushoz, amit a politikusok eladnak a nagyközönségnek, s megint más dolog a politikai tárgyalás: a tartalom. Úgy is mondhatnám egyébként, nem változott a kapcsolatunk. Jó volt akkor is, amikor még a Beszélőt vetted tőlem, Robi-kám, a Bálint Sándor Művelődési Házban, s megkérdezted, szerintem melyik az a párt, ahová esetleg beadhatnád a tagfelvételi kérelmedet. Erre is emlékszel, ugye?

■ **Emlékszem. Valóban, kapcsolatunk nem mai kelteű. De miért jó? Ebben az önkormányzati testületben én voltam az, aki a legkegyelményebben támadta a liberális vezetést.**

– Jobbára a polgármestert támadtad, hozzá intézted öt-hat-tíz-húsz-harminc kérdéset, ezek mély nyomot hagytak bennem, méginkább a polgármesterben, úgy gondolom. Persze én tudom, mi a szerepjátékszáz része, és mi az, amit a politikusoknak magánkapcsolataikban azért vállalniuk kell.

■ **Ezt én úgy fogalmaznám meg, hogy minden épeszű embernek külön kell tudni választania a közéleti szereplést és a privát szférát. Semmilyen emberi kommunikáció nem lehetséges normális kapcsolatok nélkül. No, de térjünk a lényegre! Mi inspirált, hogy elvállald egy ekkora város gazdasági alpolgármesteri tisztségét? Tudjuk, hogy erre nem vagy fülkészlve.**

– Ezt akkor is tudta mindenki, amikor Csapó Balázs még csupán első támadásait intézte ellenem. Azt is mindenki tudta, honnan jöttem, azt már talán kevésbé, hová tartok. Hosszas gondolkodás után vállaltam. Úgy véltem, olyan szakembergárda tevékenykedik majd körülöttem, akikre bízhatok. Abban reménykedtem, fél év-egy év tanulási periódus után olyan dolgokat produkálhatok, amelyekhez nem szükséges speciális előképzettség. A másik: bizalmi kérdés, hogy

Kampányhólabda

Nyilvánossá tesszük a városházi berkekben amúgy igen jól ismert nézetkülönbségeket is, csak a megfelelő szereplőket kell megtalálnunk. Ebben az esetben ez igazán jól sikerült, hiszen az alpolgármester és az egykori konzervatív frakció vezetője az elmúlt három évben igen markánsan képviselte a maga platformját, s a színielőadásokon túl olykor valóban érvek álltak érvek ellenében. Így történt ez most is.

Fotó: Révész Róbert

ki a polgármester első helyettese, a jobb keze.

■ **Miért voltál annyira bizalmatlan az apparátussal szemben? Nem is alakulhatott ki köztetek jó munkakapcsolat.**

– Rosszul látod. A kezdet kezdetén úgy gondoltam, persze nem valamiféle lakiteleki indíttatásból, hogy bizonyos pozíciókban feltétlenül el kell érni a személycserét, különösen, ha ezen a poszton már egy régóta tevékenykedő, merev, teljesen más szemléletmódot képviselő ember áll. A jegyzőről beszélék, mással nem is voltam bizalmatlan. Ide viszont fiatalabb, ambíciózus szakembert választottam volna, makulátlan előélettel, a régi szervezeti modellhez való elkötelezettségek nélkül. Azóta már megbékéltem. Belenyugodtam, az egzisztencia féltése, a jó értelemben vett szakmai hiúság komoly akadályokat képes állítani a politikusi akarat elé.

■ **Ennek ellentmond a ti liberális propagandátok, a szakma mindenekelőtt, a politikai előélet nem számít. A jegyző nagy közigazgatási tapasztalattal rendelkezik. S ezt akkoriban inkább mi hangsúlyoztuk. Persze, ezt a jegyzőkérdést le kellene már zárunk.**

– Lezártam. Semmiféle konfliktusom nincs a jegyzővel. A személyétől részben független volt a váltás igénye. Egyébként pedig, ha kérhetem, nem mi és ti, hanem te és én. Én így tudok beszélgetni, fogalmazni és nyilatkozni.

Önkormányzat: ez egy vicc volt?

Túhegyi Józseffel beszélget Koha Róbert

■ **Elfogadom, bár egyikünk sem tud kibújni a bőréből. Te egy liberális, én pedig egy konzervatív elkötelezett ember vagyok. Ez meghatározta a beszélgetésünket, nem?**

– Érdekes volna elmélyülni, ki kicsoda. Országosan is néhez ezt meghatározni. Nemzeti elkötelezettségű liberálisok is vannak, vagy tekintünk a Magyar Demokrata Fórumra, amely minden irányzatot egyesít – ugyebár.

■ **Ez természetes is, mert az MDF gyűjtőpárt. Lépünk tovább. Mennyire téved a keresnek a tevékenységed? Mert én például teljesen sikertelennek látlak. Nincs is városi gazdaságpolitika.**

– A te helyedben én is ezt mondanám. De ennek a sikertelenségnek a fő oka az MDF helyi szereplése. Négy év alatt nem tudtátok eldönteni, milyen köpönyeget vegyetek magatokra. Támogassátok-e az úgy-mond hatalmon lévő csoportosulást, vagy pedig keményen ellenkeztetek. Egyébként pedig valóban több a kudarc, mint a sikerélmény s ez is mély nyomot hagyott a lelkemben. Tisztában vagyok hibáimmal, ismerethiányaimmal, de nem ez volt a fő ok. Egy város nem tud úgy működni, ahogy egy intézményvezető, egy

vállalkozó stb. külön-külön elképzei, vagyis nem felelhet meg valamennyi csoport érdekeinek. A kompromisszumok talán megközelítően jó megoldások.

■ **Megpróbálom ezt egy mondataba sűríteni: a város összességének kell megfelelnie az önkormányzatnak, és nem egyes érdekeknek. Mindig lesz olyan, akit sért. Visszatérve az egyik előbbi megjegyzésedre: a mi hozzáállásunkat mindig az határozta meg, hogy a város, egy-egy kisebb közösség érdekei mit kívánnak, az MDF-frakciót soha nem politikai megfontolások irányították. Ellentétben a liberális blokk, amely szinte reflexszerűen szavazta le a mi oldalunkról kiinduló kezdeményezéseket.**

– Ez egy vicc, Robi. Önmagában nem állja meg a helyét. Valamennyi politikai csoportosulásnak és egyéni képviselőnek megvannak a maga sajátos érdekei. Ha leszavazzák, az is demokrácia. Ha megszavazzák, az is. Ha leszavazzák, mondhatja, hogy a város érdekeinek nem megfelelő döntés született, ha megszavazzák, elmondhatja, végre a városlakók érdekeit is figyelembe vették. A demokráciában megvannak a felelős döntéshozók, és min-

dig vannak olyanok is, akik „elszenvedik” ezeket a döntéseket. A kellemetlen döntéseket okosan el kell tudni adni, de Szegeden még a jó döntések mellett is ott volt korlátként a civódás, marakodás. Rendkívül gyenge a politikai marketingmunka. Az utóbbi évben azonban mintha megegyezési, tárgyalási készség jellemezné legalábbis a két nagy frakciót.

■ **Egy jó döntést mondj!**

– Rengeteg jó döntés volt. Egy jó döntést emeljek ki?

■ **Egyet!**

– Például van költségvetés. Hosszas huzavona, politikailag sajnos nem előkészített...

■ **Hadd vágjak közbe! Szakmailag nem előkészített költségvetés hosszas vitája volt.**

– Ezt én visszautasítom. Szó nincs erről.

■ **Én pedig fenntartom.**

– A pénzügyi lehetőségek figyelembevételével csak ezt állíthatuk össze.

■ **A polgármesterség politikai állás. Kötelessége, hogy a társadalmi és politikai érdekeket egyeztesse, s ne a díszteremben kezdődjön az érdemi vita. Az a szavazás színhelye.**

– A polgármester ennek csak eszköze lehet. Előbb tiszta politikai képletek, jól működő egyeztető fórumok kellenek.

■ **Te itt most felmented a város vezetését a felelősség alól.**

– Miért gondold, hogy a város vezetése a polgármester? A város vezetése a közgyűlés.

■ **A város vezetése a polgármester és a két alpolgármester. A közgyűlés laikus politikai döntéshozó testület. Akkor tud dönteni, ha döntési helyzetbe hozzák. Ha nem teszik, partatlan viták következnek. Itt van a felelősségek. Nem alaktottatok ki döntési helyzeteket.**

– Aki nem akar döntési helyzetbe kerülni, azt nem lehet kényszeríteni. Az egyeztetés a politikai pártok feladata. A szavazáshoz valóban elég tíz perc is.

■ **Te a vállalkozói önkormányzat híve vagy, én azt vallom, amit mások is a világon mindenütt, az önkormányzatnak nem feladata a vállalkozás, csak az ehhez szükséges feltételek biztosítása.**

– Provokatív a kérdés. Soha nem voltam azon a véleményen, hogy az önkormányzatnak vállalkoznia kellene. Főként nem, hogy megismertem a lehetőségeket, a vagyont...

■ **Miért, ismeritek?**

– Igen. Gondolom te is, különben nem tudnád a képviselői munkádat végezni. Kérdésedre a válasz: az önkormányzat nem foghat vállalkozásba, valóban az a feladata, hogy megteremtse a lehető legjobb feltételeket.

■ **Nem vagyok biztos abban, hogy a város rendelkezik egy teljes körű és használható vagyonleltárral.**

– Nehéz vagyonleltárt csinálni, hogy csak azzal egy időben s manapság szünetnek azok a törvények, amelyek az önkormányzati vagyon értékére negatív hatással lehetnek. Mégis elkészül három hónapon belül a számítógépes adatbázis. De még nem tudni, mi mennyit ér, például a lakásállomány vagy egy-egy vállalatunk mekkora értéket képvisel, mennyire mobilizálható, mit „taksál” a piacon.

■ **Indulsz-e a '94-es önkormányzati választásokon?**

– Még többet gondolkodom majd, mint '90-ben. Nem valószínű. Csalódtam, az emberekben és nem az önkormányzati-ságban. Bár rengeteg tapasztalatot szereztem, alapélményem mégis a csalódottság.

■ **Ki a jelölted a következő beszélgetésre?**

– Dr. Farkas László.

■ Négy évvel ezelőtt ugyan-ezen a napon közölte a Délmagyarország a 3. választókerület jelöltjeinek névsorát. Az akkori választási kampány résztvevői összesen 10 pártot képviseltek, ketten pedig független jelöltként szálltak ringbe. Az 1990. évi megmérettetésen a következő jelöltek vettek részt: Annus József (MDF), Dobay Ferenc (Nemzeti Kisgazda és Polgári Párt), Perjesi József (MSZMP), Benke Zoltán (Vállalkozók Pártja), dr. Faragó M. Vilmos (független), Rózsa Edit (SZDSZ), dr. Bratinka József (MDF), dr. Lippai Pál (Fidesz), Soós János (Fgkp), dr. Csoma Lajos (független), Nagy Huszain Tibor (Agrárszövetség) és Szerencsés György (MSZDP).

A március 25-én tartott választások első fordulóját után ebben a választókerületben az alábbi eredmény született: a 74 körzetben az 51 482 választásra jogosult állampolgár 62,34 százaléka járult az urnák elé. Ebben a kerületben, ellen-

Kampány-visszapillantó (3.)

Rekordszámú induló

tében az 1. és 2. számúakkal, az első forduló nem hozott döntést, tehát egyik jelölt sem kapta meg a az 50 százalék plusz egy szavazatot, így második fordulót is tartottak. A három legtöbb szavazatot kapott jelölt: dr. Bratinka József (41,17 százalék), Rózsa Edit (14,52 százalék) és Annus József (7 százalék). Ők jutottak tehát a második fordulóra, ahol szintén dr. Bratinka József kapta a legtöbb voksot (65,97 százalékot), majd Rózsa Edit (24,07) és Annus József (9,94) következett. Ebből az egyéni választókerületből tehát, közvetlen választással, dr. Bratinka József (MDF) került be az Országgyűlésbe.

Idén jóval több, összesen 19 jelölt indul a parlamenti képviselői helyért való megmérette-

Az előző választás emléke. (Fotó: Gyenes Kálmán)

tésben. A jelöltek: dr. Pásztai Ágnes (Konzervatív Párt), dr. Zalányi Sámuel (Fidesz), dr. Bratinka József (MDF), Rózsa Edit (SZDSZ), Pancza István (Fgkp), dr. Tóth Károly (NDSZ), Lakatos Lajos Tibor

(MCSMLP), Boros Imre (MIÉP), Sarnyai István (Nyugdíjasok Pártja), dr. Zle-hovszky Ilona (Munkáspárt), Botka László (MSZP), Siklósi András (független), Sándor János (Zöld Alternatíva),

Horpácsy András (KDNP), Dobay Ferenc (Egyesült Kisgazda Párt), dr. Kalivoda Imre (Közársaság Párt), Molnár Mihály (Agrárszövetség), Tóth József (MSZDP) és Molnár Sándor (Vállalkozók Pártja).

Ők 19-en indulnak tehát a május 8-án tartandó választásokon. Vannak közöttük „ismerősök”, vagyis többen a régiek közül: Rózsa Edit és dr. Bratinka József országgyűlési képviselők négy évvel ezelőtt is ebben a választókerületben indultak. Dobay József, akkor a Nemzeti Kisgazda Párt színeiben, most függetlenként verseng a parlamenti helyért. Annus József országgyűlési képviselő ezúttal a 2. számúban indul.

Egy kis összevetés a négy évvel ezelőtti listával. Ezúttal héttel több az induló, jóval színesebb tehát a paletta. Egy független jelölt indul, a többiek valamilyen pártot képviselnek. S ami meglepő: az első szabad választásokon csak egy nő „bá-

torkodott” a férfiak közé, most hárman is szerencsét próbálnak e a választókerületben a szavazatokért vívott harcban. Hogy nem lesz könnyű, sem nekik, sem a többieknek, azt a jelöltek listája alapján a pártatlan szemlélőnek viszont már nem nehéz megállapítani. Ebben a csoportban indul ugyanis két jelenlegi országgyűlési képviselő, egy önkormányzati képviselő, több komoly egyéni vállalkozó, neves ügyvédek, jogászok, környezetvédők, stb. Érdekességként kell megemlíteni, hogy ebben a választókerületben indul a legfiatalabb Csongrád megyei jelölt is: a mindössze 22 éves Botka László. Ha az első két választókerület esetében azt jósoltuk, hogy kemény harc várható, akkor ezt most is el kell mondanunk, de mindeképpen hozzátenni hogy: *kíméletlen csata lesz e csoportban*, hiszen mind a 19 jelölt szeretne bejutni a Parlamentbe, s ennek érdekében meg is tesz mindent.

Kisimre Ferenc